

[Henning Philipsen.]

dette, at fremskridtspartiet på én gang har fået en enorm tiltro til det danske retsvæsen, således at hr. Tange nu anser det for at være mildt, når man kun kan idømme bøder og hæfte og andre ting. Nu skal der sandelig fængsel til. Det vidner om en tiltro til det danske retsvæsen, som vi ikke troede eksisterede i fremskridtspartiet, ikke mindst på baggrund af de bemærkninger, der faldt fra fremskridtspartiets medlemmer for nogle få år siden herinde i tinget.

Jeg skal slutte med at sige, at vi naturligvis vil stemme imod det stillede dagsordensforslag, og at vi ligeledes vil stemme imod lovforslaget. Men man skal også vide, at hverken vi eller andre vil holde os tilbage i forsøg på at rejse den storm, som betyder, at man forstår, at folketinget her går længere, end det har både ret til og krav på at få forståelse for.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg vil gerne bekræfte, at det konservative folkeparti er medforslagsstillere til det dagsordensforslag, hr. Brusvang har fremsat. Jeg vil gerne samtidig udtale min glæde over, at 6 partier af borgerlig observans kan samle sig om en afgørelse i denne sag. Vejen til borgerlig samling er tornefuld her i landet, det ved vi, men nu er vi i hvert fald i dette tilfælde nået frem til noget, som jeg synes der er en realitet i, og hvor vi afviser andre partiers og først og fremmest regeringens forsøg på at splitte de borgerlige her i landet.

Justitsministeren afsluttede forhandlingerne i onsdags med nogle teologiske betragtninger, som vi andre ikke havde anledning til at kommentere. Formanden mente med rette, at forhandlingerne skulle afsluttes med disse smukke teologiske betragtninger. Der er nok også grund til at hæfte sig ved teologien, der jo bl. a. siger, at man aldrig skal hovere over for de virkelige syndere, der omvender sig, men i stedet slagte fedekalven. Derfor skal jeg fuldstændig se væk fra, at fremskridtspartiet for to dage siden gennem to afstemninger forhindrede, at vi kunne nå et rigtigt resultat.

Men jeg tror egentlig, det var på sin plads, som det skete i onsdags, at advare justitsministeren imod at lade retshåndhævelsen her i landet bero på en tilslutning fra

partier, der omfattede de venstreorienterede partier og fremskridtspartiet. Det er ikke den rigtige basis for denne justitsminister til at hævde retshåndhævelsen her i landet, og det har jo også vist sig.

Jeg synes, at det, hr. Hjortnæs sagde for et øjeblik siden om forhandlingerne, var interessant og meget rigtigt. Jeg må blot sige til hr. Hjortnæs, at talen blev holdt nøjagtigt 2 dage for sent. Hvis den tale var holdt i onsdags, da det konservative folkeparti opfordrede til en ny forhandling på det grundlag, som justitsministeren og jeg, som også justitsministeren sagde det, var enige om, gennem udstedelsen af et cirkulære, så kunne man have fået retshåndhævelsen ind i de rigtige baner her i landet og med den rette baggrund.

Det blev forhindret. Justitsministeren sagde, at når man havde prøvet noget andet og lidt nederlag, kunne man ikke komme igen. Det må jeg jo altså også beklageligvis sige i dag for at bruge justitsministerens egne ord: den mulighed er altså ikke til stede, selv om hr. Hjortnæs i sine udtalelser sagde noget ganske rigtigt. Vi får en tilkendegivelse om, hvad der skal ske. Vi kan ikke leve længere med en usikkerhed. Vi kan diskutere til dommedag, om fremgangsmåden skulle have været den ene eller den anden. Det, der er forholdet, er jo, at vi har gode og rigtige bestemmelser i vores straffelov, og derfor er der ikke grund til at ændre straffeloven. Politivedtægten siger også noget rigtigt, men en tydeliggørelse skal til, især fordi vi må have retsenhed her i landet, sådan at de forskellige steder i landet sikrer retten til fri færdsel på samme måde. Det er det, det konservative folkeparti har stræbt efter, og det vil vi opnå igennem vedtagelsen af denne dagsorden, som jeg dermed må anbefale.

Og så vil jeg gerne tilføje, at jeg håber, at dette, at 6 partier, der hævder friheden som noget væsentligt, også vil lade det være afgørende i andre sager. Vi er i den heldige situation, når vi taler om disse spørgsmål om frihed og tvang, at der i folketingets arbejdsmarkedsudvalg ligger et forslag fra det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti om at sikre friheden ved at hindre eksklusivaftaler.

Jeg går ud fra som givet, at de partier, der vil være med til at stemme for denne